

**FOAIA CREȘTINULUI ORTODOX
DIN PESCARA ȘI PROVINCIA
PAROHIA ORTODOXĂ ROMÂNĂ PESCARA**

SFÂNTUL ȘI DREPTUL SIMEON ȘI SFÂNTA PROROCIȚĂ ANA

(3 FEB)

**Pericopa Apostolică la Duminica Sfinților
Români, a doua după Rusalii**

Dar mărire, cinste și pace oricui face binele: iudeului mai întâi, și elinului. Căci nu este părtinire la Dumnezeu! Câți, deci, fără lege, au păcătuit, fără lege vor și pieri; iar câți au păcătuit în lege, prin lege vor fi judecați. Fiindcă nu cei ce aud legea sunt dreți la Dumnezeu, ci cei ce împlinesc legea vor fi îndreptați. Căci, când păgânii care nu au lege, din fire fac ale legii, aceștia, neavând lege, își sunt loruși lege, Ceea ce arată fapta legii scrisă în inimile lor, prin mărturia conștiinței lor și prin judecățile lor, care îi învinovătesc sau îi și apără, În ziua în care Dumnezeu va judeca, prin Iisus Hristos, după Evanghelia mea, cele ascunse ale oamenilor. **Romani II, 10-16**

**Evangelia la Duminica tuturor Sfinților
Români, a doua după Rusalii**

Pe când umbla pe lângă Marea Galileii, a văzut pe doi frați, pe Simon ce se numește Petru și pe Andrei, fratele lui, care aruncau mreaja în mare, căci erau pescari. Și le-a zis: Veniți după Mine și vă voi face pescari de oameni. Iar ei, îndată lăsând mrejele, au mers după El. Și de acolo, mergând mai departe, a văzut alți doi frați, pe Iacov al lui Zevedeu și pe Ioan fratele lui, în corabie cu Zevedeu, tatăl lor, dregându-și mrejele și i-a chemat. Iar ei îndată, lăsând corabia și pe tatăl lor, au mers după El. Și a străbătut Iisus toată Galileea, învățând în sinagogile lor și propovăduind Evangelia împărăției și tămăduind toată boala și toată neputința în popor. **Matei IV, 18-23**

**Festivalul portului popular românesc în Episcopia
Italiei**

În fiecare an, în a doua Duminică după Rusalii, Biserica Ortodoxă îi cinstește și îi pomenește pe Toți Sfinții Români.

În ziua de duminică, 07 iulie 2013, închinată în cinstea „Sfinților Români”, pe cuprinsul Episcopiei Ortodoxe Române a Italiei, este o zi culturală instituită și generalizată în întreaga Italie din

inițiativa și binecuvântarea Preasfințitului Părinte Episcop Siluan.

Prin „Festivalul portului popular românesc”- așa cum este numită această sărbătoare - se încearcă redescoperirea și cultivarea gustului pentru valorile culturale care ne sunt specifice, aici într-o altă cultură, așa cum trăim noi cei din diasporă.

“Portul românesc este plin de grație și de varietate, dar, în același timp, de spiritualitate.

Costumul popular românesc conferă corpului o frumusețe spirituală și nu are ca scop scoaterea în evidență a formelor fizice. Pe român, hainele stau de parcă sunt scrise. Portul spiritualizează trupul.

Portul românesc este o exteriorizare a frumuseții sufletului și vine să accentueze sărbătoarea și bucuria întâlnirii cu alții. El este distinct de al altor popoare, prin nespusa lui bogăție și prin subtila armonie.

Costumul popular este o combinație a tradițiilor locale, a așezării geografice, a climei, precum și a posibilităților economice. El reprezintă o emblema de recunoaștere, o marcă a identității etnice, un document cu certă valoare istorică și artistică.

De la naștere și până la moarte, costumul popular a însoțit omul în toate evenimentele vieții sale, fiind un purtător de simboluri.

Ca toate fenomenele de cultură materială, costumul popular este supus unei continue evoluții. Legătura sa strânsă cu viața socială îl face să apară ca un fenomen în continuă transformare, adaptându-se condițiilor mereu schimbate de viață. În general costumul, pornit inițial de la cele mai simple forme, s-a perfecționat și complicat în atribute estetice.

Din generație în generație, hainele de sărbătoare s-au dorit tot mai frumoase, cele bătrânești fiind considerate învechite. În evoluția portului popular s-au înregistrat numeroase progrese, atât în ce privește ornamentația, cât și în linia croielii. Formele vechi, cu tradiție, s-au păstrat alături de elementele mai noi, care nu au adus, însă, modificări notabile.

De-a lungul timpului, costumul tradițional a fost supus unei evoluții permanente, deklasată de cauze complexe, generale sau locale.

Acest fapt determină pe unii iubitori ai artei populare să deplângă transformarea portului în perioada contemporană.

Dincolo de acest aspect aparent, este necesară o delimitare între evoluție și permanență.

Studiind portul popular, este imposibil să considerăm că unele costume ar fi mai frumoase decât altele, ori să vorbim cu regret despre transformare, poate chiar denaturare.

Toate aceste calificative, folosite uneori își au izvorul într-o falsă perspectivă aplicată costumului popular în diferitele sale etape de dezvoltare, în noțiuni care-i sunt străine; procesul evolutiv cunoaște numai propriile sale legi, care ignoră în final orice limitare.

Procesul începe prin transformarea unor piese, în sensul adaptării lor permanente la alte condiții de viață, impunând ansamblului vestimentar o anumită atitudine pentru ca apoi să se extindă și asupra comportamentului, ideilor, centrelor de interes.

În cadrul portului popular, schimbările suferite și tendința unor elemente de a subzista, s-au găsit într-o opoziție care le-a obligat să se adapteze unor anumite condiții.

Păstrarea unor elemente tradiționale până în zilele noastre, într-unele zone folclorice, este rezultatul forței creatoare a generațiilor de meșteri populari.

Portul românesc, ca trăsături generale are aceeași asemănare pe tot cuprinsul țării și diasporă, având desigur deosebiri de amănunte, cu schimbări de forma, croială, sau doar de modul de folosire a pieptănăturii și a podoabelor. El are ca trăsătură esențială unitatea în varietate, diferitele costume fiind caracteristice regiunilor și zonelor respective.” *Sursa www.la-romani.ro*

Sfinții români

Multe ținuturi ale lumii s-au învrednicit să-i facă raiului belșug de suflete alese, care pururea se împărtășesc de neînserata lumină a lui Dumnezeu. Întru

aceasta, nici hotarele neamului românesc n-au fost mai sărace decât altele. Din duhul poporului român au izvorât suflete ce s-au suit în ceata dreptilor; din sângele lui s-au plămădit trupuri care n-au suferit stricăciunea morții; sub altarele lui s-au mucenicit mădulare care, prin suferință, au mărturisit puternicia duhului întru Hristos; prin munții lui s-au mântuit sihaștri în luminată cuvioșie, mistuindu-se în rugăciune, post și priveghere; și nu pe puține din scaunele vlădicești s-au nevoit ierarhi care, peste cununa

de aur și nestemate a prețuirii celei de obște, și-au adăugat cununa cea nepieritoare a sfințeniei.

Slavă lui Dumnezeu pentru darurile Sale, că nu ne-a rușinat în fața altor seminții lipsindu-ne de rugători apropiați. Deși aceștia, împreună cu toți sfinții, mijlocesc pentru noi în limba îngerilor, cea mai presus de orice limbă, ei cu osârdie ne pomenesc pe noi, purtătorii graiului în care, aici, L-au mărturisit pe Hristos.

Cu toate că au chipuri duhovnicești, mai presus de orice chip al sângelui și al cărnii, ei sunt acolo iconarii chipurilor noastre, ca unii ce s-au desăvârșit în templele Duhului Sfânt. Și cu toate că sălășluiesc în cetatea luminii, cea mai presus de orice împărăție, ei cu osebire ne priveghează, ca niște străjeri neadormiți ai cetății lor celei pământești.

Prin sfinții lor, toate neamurile pământului purced din Dumnezeu și se întregesc în Dumnezeu, așa cum culorile curcubeului purced din soare și se întregesc în soare. Și precum roua pământului răsfrânge soarele și-i arcuiește lumina pe boltă, desfătându-ne, așa sfinții cerului îl răsfrâng pe Dumnezeu Cel nevăzut și-I arcuiesc slava peste veacuri, mântuindu-ne cu puterea Lui.

Slavă lui Dumnezeu că și pe pământul țării noastre a revărsat îmbelșugată ploaie de har, din care s-a brobonit roua cea mântuitoare a sfinților noștri.

Arhim. Bartolomeu Anania

Sursa: Patriarhia Bisericii Ortodoxe Române, Sfinți Români și Apărători ai Legii Strămoșești, E.I.B.M.B.O.R., București, 1987, p. 399-405 Sfântul Mucenic Ioan Valahul.

Avem nevoie de modele?

Sigur că avem nevoie de modele! Să luăm drept exemplu sfinții români – și nu numai -, care constituie cel mai desăvârșit model! Uitați-vă la sfinți precum Stefan cel Mare, sau Constantin Brâncoveanu, sau Ioan cel Nou de la Suceava, și să adăugăm aici pe Constantin cel Mare. Aceștia au fost personalități ale vieții politice sau economice. Ei ne arată că poți fi un bun creștin și, în același timp, să ai și o activitatea mirenească (lumească) implicând și bogăție, și putere, toate acestea fără să te desprinzi de Dumnezeu. Acești sfinți sunt modele de viață creștină, care ne arată că putem să ținem legea noastră ortodoxă, și în același timp să ducem o viață normală, fără să fie nevoie să ne retragem cu toții în peșteri ca pustnicii! Poți fi în mijlocul lumii, chiar să ai o funcție, și să îți păstrezi legea și credința!

Deosebirea adevărului de minciună în media este atât de complicată, încât nici specialiștii în domeniul dezinformării nu mai reușesc să o facă! Cine parcurge cărți de specialitate din domeniu, rămâne șocat de cât de ușor poate fi manipulată cea mai banală știre și cât de greu este pentru un nespecialist să discearnă intențiile reale ale celor care au prelucrat știrea respectivă. Pentru omul obișnuit, așa ceva este aproape imposibil, așa încât cel mai bun lucru pe care îl poate face este... să renunțe la spectacolul mass-media. Eu nu mă uit la televizor și nu ascult radioul, ziare citesc foarte rar – și încă n-a venit sfârșitul lumii și eu nu am aflat! Nu cred să fi pierdut vreo știre cu adevărat importantă. Trăiesc în mijlocul capitalei și nu s-a întâmplat să circul pe banda stânga în loc de cea dreapta pentru ca n-am citit ziarele! Mai mult, dacă întrebi pe cineva la ce îi folosește televizorul, practic, nu va putea să îți dea vreun răspuns. De fapt, nu folosește la nimic...

Dacă tot suntem în epoca modernă, iată ce poate face un tânăr ca sa preia în mâinile lui frâiele informației, fără să mai depinde de alții: să-și cumpere un calculator pe care să își pună muzică bună, lecturile și tot ceea ce merită să fie reținut, iar în rest să nu bage în seama nimic. Pe lângă asta, cei care caută adevărul trebuie să fie uniți, să comunice unul cu celălalt, și în felul acesta vor fi informați.

Este foarte clar ca mass-media se supune banului. Iar banul pentru mass-media provine la ora actuală din alte țări, deci media slujește unor interese străine, la fel ca majoritatea celor care sunt puși în fruntea statului român actualmente.

Lepădarea de istorie! Neamul românesc nu-și cunoaște istoria aproape deloc. Știe doar date istorice, și acelea de obicei smulse din contextul lor, dar istoria nu și-o cunoaște! Concluziile de o viață ale cercetărilor lui Nicolae Iorga, Silviu Dragomir, Teodor Capidan și mai ales cele ale părintelui Stăniloae, le sunt ascunse. Lumea nu le cunoaște nici din manualele de școală, nici din mass-media. Poți ajunge la ele doar prin câteva cărți apărute într-un tiraj mic. Din acest motiv, românii sunt mutilați sufletește, pentru că nu-și cunosc eroii, moștenirea lor națională și culturală. Ei nu-și cunosc nici măcar toți apostolii. Câtă lume știe că în aceasta zonă a țării noastre a predicat, pe lângă Sfântul Apostol Andrei, și Sfântul Apostol Andronic, apostolul Panoniei, care a dus cuvântul Domnului în partea Daciei, în care nu a fost Sfântul Andrei, completând lucrarea acestuia? Aproape nimeni!

Sunt atâtea alte date istorice fundamentale, total necunoscute românului obișnuit. Între ce știe el că înseamnă a fi român, și ceea ce înseamnă cu adevărat românismul care este o mare prăpastie; o ruptură, care produce foarte multă suferință, și care îi face pe oameni să nu poată ține o direcție. Neavând cunoștința de istoria sa, românul nu are nici stabilitate, nici demnitate, pentru

că nu cunoaște nici moștenirea părinților, față de care are o mare răspundere, și nici legile lui Dumnezeu, care ar trebui să facă parte integrantă din viața lui. **de Pr. Mihai Andrei Aldea Sursa: www.foaienationala.ro**

Sfinților lui Dumnezeu din România

Trăiți ca oamenii liberi, dar nu ca și cum ați avea libertatea drept acoperământ al răutății, ci ca robi ai lui Dumnezeu. De sunteți ocărăți pentru numele lui Hristos, fericiți sunteți, căci Duhul slavei și al lui Dumnezeu Se odihnește peste voi; de către unii El se hulește, iar de voi se preaslăvește.

Duminica a doua după Rusalii este numită în calendar a "Sfinților Români". Evident, cu referire la cei care, trecuți deja în veșnicie (făcând parte din Biserica triumfătoare), au primit de la Dumnezeu cununa sfințeniei. Dar mai există o categorie a sfinților români: este vorba de cei care nu au trecut la Domnul și sunt pe pământ, în ceea ce numim a fi Biserica luptătoare. Îmi veți spune că nimeni nu poate primi apelativul de sfânt cât este încă în viață, indiferent de gradul de desăvârșire atins. Așa este. Și așa a fost dintotdeauna. Chiar dacă au trăit oameni cu viață de sfințenie, prin care Dumnezeu a lucrat multe și mari minuni, abia după trecerea la cele veșnice ei au fost proclamați drept sfinți. Ca atare, nici o persoană care trăiește nu primește atributul de sfânt/ă. Nici măcar apostolii nu au fost numiți așa în timpul vieții lor. Dar există în numeroase epistole din Noul Testament caracterizarea unor comunități întregi (biserici) ca fiind de sfinți: "sfinților din Colose", "celor numiți sfinți" din Corint, "sfinților care sunt în Efes", creștinilor dintre evrei numiți "frați sfinți", "tuturor sfinților" din Filipi, celor "chemați și sfinți" din Roma, "sfinților frați" din Tesalonic și, nu în ultimul rând, se vorbește și despre "sfinții de la Ierusalim". Așadar, nimeni nu este numit sfânt, dar membrii comunității sunt sfinți, întrucât sunt mădulare ale Trupului lui Hristos, Cel Unul Sfânt.

Dacă Apostolul Andrei ar fi adresat o epistolă către cei de pe teritoriul românesc (în speță dobrogean) cărora le-a binevestit pe Domnul acum aproximativ două mii de ani, cu siguranță ar fi conținut apelativul "sfinților din...". Așa că nu greșim prea mult, sper, dacă încercăm să facem un mic exercițiu de conștientizare a statutului nostru, a celor din Biserica Ortodoxă Română de azi, ca fiind sfinți ai lui Dumnezeu; mai ales pentru a ne cutremura și a ne trezi cu adevărat la o viață sfântă, depășind stadiul declarativ, al apartenenței formale la Biserică...

Dar dacă ne-ar scrie Sf. Ap. Andrei azi, oare ce ne-ar putea spune, văzând starea Bisericii lui Dumnezeu din România? Încercând să-mi formulez un răspuns, în continuarea micului nostru exercițiu de trezvie, am selectat de prin epistolele pauline și cele sobornicești o serie de pasaje care, cred, s-ar potrivi cel mai bine cu starea actuală a comunităților noastre bisericești. Nu am dat trimiteri spre a nu îngreuna lectura, dar versetele sunt ușor de identificat, printr-o simplă căutare pe internet. Cu siguranță se poate face o selecție mai adecvată, mai de folos, încât textul de mai jos îl puteți lua ca pe o provocare. Aștept și alte variante "epistolare".

O posibilă Epistolă către români

Binecuvântat este Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos, Părintele îndurărilor și Dumnezeu al toată mângâierea, Cel ce ne mângâie pe noi în tot necazul nostru, ca să putem să mângâiem și noi pe cei care se află în tot necazul, prin mângâierea cu care noi înșine suntem mângâiați de Dumnezeu.

Vă îndemn, fraților, pentru numele Domnului nostru Iisus Hristos, ca toți să vorbiți la fel și să nu fie dezbinări între voi; ci să fiți cu totul uniți în același cuget și în aceeași înțelegere. De unde vin războaiele și de unde certurile dintre voi? Oare, nu de aici: din poftele voastre care se luptă în măduarele voastre? Pofțiți și nu aveți; ucideți și pizmuiți și nu puteți dobândi ce doriți; vă sfătuiți și vă războiți, și nu aveți, pentru că nu cereți. Cereți și nu primiți, pentru că cereți rău, ca voi să risipiți în plăceri.

Frații mei, nu căutând la fața omului să aveți credința în Domnul nostru Iisus Hristos, Domnul slavei. Căci, dacă va intra în adunarea voastră un om cu inele de aur în degete, în haină strălucită, și va intra și un sărac, în haină murdară, iar voi puneți ochii pe cel care poartă haină strălucită și-i ziceți: Tu șezi bine aici, pe când săracului îi ziceți: Tu stai acolo, în picioare, sau: șezi jos, la picioarele mele, n-ai făcut voi, oare, în gândul vostru, deosebire între unul și altul și nu v-ați făcut judecători cu socoteli viclene?

Și îndrăznește, oare, cineva dintre voi, având vreo pără împotriva altuia, să se judece înaintea celor nedrepți și nu înaintea celor sfinți? Deci dacă aveți judecăți lumești, puneți pe cei nebăgați în seamă din Biserică, ca să vă judece. O spun spre rușinea voastră. Nu este, oare, între voi nici un om înțelept, care să poată judeca între frate și frate? Ci frate cu frate se judecă, și aceasta înaintea necredincioșilor? Negreșit, și aceasta este o scădere pentru voi, că aveți judecăți unii cu alții. Pentru ce nu suferiți mai bine strâmbătatea? Pentru ce nu răbdați mai bine gubă?

Veniți acum cei care ziceți: astăzi sau mâine vom merge în cutare cetate, vom sta acolo un an și vom face negoț și vom câștiga, voi, care nu știți ce se va întâmpla mâine, că ce este viața voastră? Abur sunteți, care se

arată o clipă, apoi piere. În loc ca voi să ziceți: Dacă Domnul voiește, vom trăi și vom face aceasta sau aceea. Și acum vă lăudați în trufia voastră. Orice laudă de acest fel este rea.

Luați aminte să nu vă fure mințile cineva cu filozofia și cu deșarta înșelăciune din predania omenească, după înțelesurile cele slabe ale lumii și nu după Hristos. Aduceți-vă aminte de mai-marii voștri, care v-au grăit vouă cuvântul lui Dumnezeu; priviți cu luare aminte cum și-au încheiat viața și urmați-le credința. Nu vă lăsați furați de învățăturile străine cele de multe feluri; căci bine este să vă întăriți prin har inima voastră, nu cu mâncăruri, de la care n-au avut nici un folos cei ce au umblat cu ele. Ascultați pe mai-marii voștri și vă supuneți lor, fiindcă ei priveghează pentru sufletele voastre, având să dea de ele seamă, ca să facă aceasta cu bucurie și nu suspinând, căci aceasta nu v-ar fi de folos.

Pe preoții cei dintre voi îi rog ca unul ce sunt împreună-preot și martor al patimilor lui Hristos și părtaş al slavei celei ce va să se descopere: păstoriți turma lui Dumnezeu, dată în paza voastră, cercetând-o, nu cu silnicie, ci cu voie bună, după Dumnezeu, nu pentru câștig urât, ci din dragoste; nu ca și cum ați fi stăpâni peste Biserică, ci pilde făcându-vă turmei. Iar când Se va arăta Mai-marele păstorilor, veți lua cununa cea neveștejită a mării. Tot așa și voi, fiilor duhovnicești, supuneți-vă preoților; și toți, unii față de alții, îmbrăcați-vă întru smerenie, pentru că Dumnezeu celor mândri le stă împotrivă, iar celor smeriți le dă har.

În privința venirii Domnului nostru Iisus Hristos și a adunării noastre împreună cu El, vă rugăm, fraților, să nu vă clintiti degrabă cu mintea, nici să vă spăimântați - nici de vreun duh, nici de vreun cuvânt, nici de vreo scrisoare ca pornită de la noi, cum că ziua Domnului a și sosit. Să nu vă amăgească nimeni, cu nici un chip; căci ziua Domnului nu va sosi până ce mai întâi nu va veni lepădarea de credință și nu se va da pe față omul nelegiuirii, fiul pierzării, potrivnicul, care se înalță mai presus de tot ce se numește Dumnezeu, sau se cinstește cu închinare, așa încât să se așeze el în templul lui Dumnezeu, dându-se pe sine drept dumnezeu.

Trăiți ca oamenii liberi, dar nu ca și cum ați avea libertatea drept acoperământ al răutății, ci ca robi ai lui Dumnezeu. De sunteți ocărăți pentru numele lui Hristos, fericiți sunteți, căci Duhul slavei și al lui Dumnezeu Se odihnește peste voi; de către unii El se hulește, iar de voi se preaslăvește. Nimeni dintre voi să nu sufere ca ucigaș, sau fur, sau făcător de rele, sau ca un râvnitor de lucruri străine. Iar de suferă ca creștin, să nu se rușineze, ci să preamărească pe Dumnezeu, pentru numele acesta. Căci vremea este ca să înceapă judecata de la casa lui Dumnezeu; și dacă începe întâi de la noi, care va fi sfârșitul celor care nu ascultă de Evanghelia lui Dumnezeu?

Deci, fraților, bucurați-vă! Desăvârșiți-vă, mângâiați-vă, fiți uniți în cuget, trăiți în pace și Dumnezeu dragostei și al păcii va fi cu voi. Să vă întărească în orice lucru bun, ca să faceți voia Lui, și să lucreze în noi ceea ce este bine plăcut în fața Lui, prin Iisus Hristos, Căruia fie slava în vecii vecilor. Amin!
Sursa www.doxologia.ro

Nume? Care? Câte?

Dacă aş avea eu un sac mare, să vă pun într-un sac, să pot să vă dau drumul în grădinile Raiului...

- Prea Cuvioase, cum ni se cuvine nouă, creștinilor, care purtăm

numele unor sfinți din calendar, să prăznuim ziua numelui?

- Când este sfântul căruia-i porți numele, să te duci la biserică, să ascuți Sfânta Liturghie, să te împărtășești, dacă ești spovedit. Dacă poți, fă oleacă de pomană la tine acasă, la câteva suflete amărâte. Vine o bătrână la mine nu de mult: „Părinte, scrie acolo!” „Ce să pun, mătușă?” „Pune pe Ghiță, pe Costicuță, pe Tincuța, pe Neluțu...!”

„Mătușă hăi! Unde ai găsit tu nume de sfinți de ăștia? Eu am îmbătrânit în mănăstire, și de sfântul Ghiță n-am auzit. Unde ai găsit pe sfântul Costicuță? În calendar nu-i, în Prolog nu-i, în Minei nu-i, în Penticostar nu-i, în Triod nu-i. De unde l-ai scos?” „Nu, nu. Așa-i cheamă!” „Fugi, mătușă de aici! Îți bați joc de slujbele Bisericii?”

Nu Ghiță, ci Gheorghe l-a chemat; nu Costicuță, ci Constantin, că „sfântul Costicuță” nu există sau Costăchel sau Costache cum îi zici tu acasă; și „sfânta Tincuța”. N-am auzit de când sunt de „sfânta Tincuța” sau Catrina sau Catinca. Sfânta Ecaterina, marea muceniță, fiică de împărat. I-am văzut sfintele moaște la Muntele Sinai în sicriu de aur. Așa, când veniți cu pomelnic, să nu puneți nume de acestea, că vă bateți joc de sfinții lui Dumnezeu. Cum să scriu eu așa, că trebuie să scot părticele? Părticica n-o pot scoate decât pentru un nume ortodox. Să știți! Eu vă spun. Nu mă interesează că aveți ciudă pe mine. Eu sunt un putregai; mâine sunt în groapă, dar să nu ziceți că n-ați auzit și nu v-am spus!

- Se pot pune două nume la botez?

- Nu se pun două nume la botez în veac. Numai unul și ortodox! Niciodată să nu puneți două nume la copii. Unul și ortodox! Că părticica este pentru un suflet, nu pentru două. Așa este!

Mânca-v-ar Raiul, să vă mănânce! Așa să vă văd în rai, mamă, pe toți! Pe toți! Doamne ferește, unul să nu

rămână la munci! Toți să vă bucurați în grădinile Raiului! Toți, mamă!

Dacă aş avea eu un sac mare, să vă pun într-un sac, să pot să vă dau drumul în grădinile Raiului... Acolo! Știți voi cât de frumos este acolo? Vai de mine! Auzi ce spune Apostolul Pavel: Cele ce ochiul n-a văzut și urechea n-a auzit și la inima omului nu s-au suit (I Cor. 2, 9). Aceasta a pregătit Dumnezeu celor ce se tem de El și-L iubesc pe El. (*Părintele Cleopa, Ne vorbește Părintele Cleopa, nr. 7, Editura Mănăstirea Sihăstria, p. 132-133*)

Veniți să vă spovediți!

„Dorința și îndemnul meu din inimă și de la Dumnezeu este: postiți, curățiți-vă sufletul și inima, iertați și cereți iertare, spovediți-vă și primiți cu cinste și cu vrednicie Trupul și Sângele Domnului.

Pocăiți-vă și veniți să vă spovediți și să vă împărtășiți. Nu există mântuire fără spovedanie și împărtășire.

Prima spovedanie e grea, pentru că în toată viața ta, poate de când erai copil, nu te-ai mai spovedit. Și în toată viața asta a ta ai adunat păcate, și păcate, și păcate, de care tu singur te rușinezi. Este foarte greu să faci prima spovedanie. Pentru că nu te-ai spovedit 10, 15, 30, 70 de ani și când te uiți în urmă, la mulțimea păcatelor tale, zici: „Mi-e rușine să mă spovedesc!”. Nu ți-a fost rușine să le săvârșești, dar te rușinezi să le mărturisești, să le aduci în fața lui Dumnezeu și să spui: „Doamne, iartă-mă pentru toate păcatele mele!”.

Trebuie să depășești acest prag, care e unul demonic. Opoziția la spovedanie n-o faci tu, o face demonul mândriei din tine, căci dacă ai fi umilit, ai veni să te spovedești. Și uiți că păcatele acelea ale tale Dumnezeu le cunoaște și le ține minte mai bine decât tine. Veniți și spovediți-vă și a doua spovedanie va fi mult mai ușoară! Iar împărtășirea este condiția obligatorie pentru mântuire. După Botez, împărtășirea e cel mai important act pe care îl puteți face.

Știți că în Biserica Ortodoxă nimeni nu se împărtășește fără post și fără spovedanie.

Dorința și îndemnul meu din inimă și de la Dumnezeu este: postiți, curățiți-vă sufletul și inima, iertați și cereți iertare, spovediți-vă și primiți cu cinste și cu vrednicie Trupul și Sângele Domnului, fiindcă spune Sfântul Apostol: „Cine mănâncă Trupul și bea Sângele Domnului Iisus Hristos fără vrednicie, osândă sieși mănâncă și bea”.

Aș vrea ca totuși, prin rugăciune și cu ajutorul lui Dumnezeu, să sporiți. Și mai ales prin spovedanie și prin împărtășanie. Nu am obosit, de treizeci și ceva de ani de când sunt preot, să spun: „Veniți și vă spovediți, veniți și vă împărtășiți!”. Probabil până în clipa morții, până în ultima zi, același lucru o să vi-l spun:

Veniți să vă spovediți!

(Părintele Gheorghe Calciu, Cuvinte vii, Editura Bonifaciu, 2009, p. 57)

De ce întârziem așa de mult ca să ne împărtășim?

Cel ce întârzie să se împărtășească, nu face nici o pregătire, nu este atent, nu are atentă păzire despre gândurile rele. Pentru că amânarea îl face să cadă în lenevire și să i se răcească căldura evlaviei și a dumnezeiești dragoste. Îndelungarea vremii îl face să se poarte în viață cu neglijență și nepăsare, să nu aibă teamă în suflet, sfială în simțuri și pază a mișcărilor lor, face delegare deplină la mâncare și la vorbă, la necuviincioase priviri și auziri și se face ca un cal, care neavând frâu alunecă în prăpastia tuturor păcatelor. Că este adevărat că toate acestea urmează celor ce întârzie să se împărtășească, o vedem noi înșine din cele ce ni se întâmplă de fapt în fiecare zi.

Cei care fiind vrednici, pe cât este cu putință, întârzie să se împărtășească, mă mir cum pot dobândi sfințenia și harul de la Sfintele Taine, după cum a zis Cabasila, pe care l-am pomenit mai înainte. Cum pot să domolească văpaia patimilor, când nu se împărtășesc cu preacuratele Taine, care izgonesc toată neputința, amortesc războiul sălbatec al trupului și omoară patimile, precum zice Sfântul Kiril.

Cum pot să-și curățească mintea? Să-și lumineze cugetul? Să-și înfrumusețeze puterile sufletului, dacă nu se împărtășesc cu Trupul și cu Sângele Domnului nostru, care este adevărata curăție, adevărata frumusețe, luminarea cea adevărată și bunul neam al sufletului, precum a spus mai înainte dumnezeiescul Gură de Aur? Sau cum este cu putință să fugă de faraonul cel de gând, de Egipt, de amarul și prigonitorul păcat, dacă nu sunt pecetluiți și însemnați cu cinstitul Sânge al lui Hristos, precum a zis mai înainte Sfântul Grigore Teologul? Sau cum să aprindă în inima lor dumnezeiasca dragoste, bucuria duhovnicească, dumnezeiasca pace și pe celelalte roade și harisme ale Sfântului Duh, fără să se împărtășească cu Trupul și cu Sângele preaiubitului Fiu al Tatălui și de o ființă cu Duhul Sfânt, Care este bucuria

și pacea noastră, după Sfântul Apostol și izvorul tuturor bunătăților?

Eu mă spăimânt și nu mă pricep cum creștinii din vremea noastră pot prăznui duminicile și celelalte sărbători de peste an și să se bucure duhovnicește cu bucuria cea adevărată, dacă nu se împărtășesc adesea cu dumnezeiasca împărtășanie și în ce constă sărbătoarea și prăznuirea lor?

Așa dar cu adevărat cei care nu se împărtășesc des se lipsesc (o, ce nenorocire!) de toate aceste bunătăți cerești și dumnezeiești, dar totodată sunt și călcători ai poruncilor și stăpâneștilor hotărâri ale Domnului, precum am spus, ale canoanelor apostolești și sinodale și încă și ale tuturor sfinților locali, precum am arătat pe larg mai înainte. Aceștia, prin întârzierea la împărtășire, îngăduie și dau loc diavolului să-i arunce în tot felul de păcate și în multe alte ispite, precum zice dumnezeiescul Kiril al Alexandriei: "Cei ce se îndepărtează de Biserică și de Sfânta împărtășanie se fac vrășmași lui Dumnezeu și prieteni ai diavolului.

Și dumnezeiescul Gură de Aur zice: "Ca nu cumva rămânând departe prea multă vreme de împărtășirea Ta, să fiu prins de lupul cel înțeleghător" (Rugăciunea la Sfânta împărtășanie). Adică: de aceea, Doamne, mă apropii adesea de Sfintele Taine și mă împărtășesc, Pentru că mă tem ca nu cumva îndepărtându-mă multă vreme de Sfânta Ta împărtășire, să mă găsească lupul cel înțeleghător gol de harul Tău și să mă omoare.

Iar cuviosul Paladie povestește despre Avva Macarie Egipteanul că, vindecând pe femeia aceea, care din lucrarea diavolului apărea oamenilor ca o iapă, i-a dat acest sfat și i-a zis: "Femeie, niciodată să nu te lipsești de împărtășirea cu Sfintele Taine ale lui Hristos, ci să te împărtășești adeseori, deoarece această lucrare diavolească te-a ajuns, Pentru că nu te-ai împărtășit de cinci săptămâni și de aceea a putut diavolul să te ispitească".

Deasemenea și dumnezeiescul Gură de Aur, în ziua în care a fost hirotonit, vindecând un îndrăcit, l-a sfătuit să meargă adeseori la Biserică și la Sfintele Taine, cu post și cu rugăciune ca să nu-l mai ispitească diavolul. Tot așa și Simeon Metafrastul scrie în viața unui sfânt: Un om oarecare având un drac necurat, pe neașteptate a sărit în mijlocul bisericii și căzând jos scotea spune din gură și îi atârna afară din gură limba. Deci cei ce se găseau de față, văzând această priveliște, rugau fierbinte pe acel dumnezeiesc suflet al lui Hrisostom să roage pe Dumnezeu ca să-l vindece. Atunci sfântul i-a zis să se apropie și privindu-l cu iubire și binecuvântându-l cu mâna și chemând numele Sfintei Treimi, a poruncit diavolului să iasă. Și îndată, o, minune, cuvântul s-a făcut faptă și omul s-a eliberat îndată de cumplita îndrăcire. Apoi ridicându-l pe el Sfântul, l-a sfătuit să meargă adeseori la Biserică și la Sfânta împărtășire și să se

îndeletnicească cu postul și cu rugăciunea. Deoarece astfel făcând, i-a zis, nu vei mai fi ispitit de vrășmașul și nici nu vei mai fi prins în drăceștile curse și capcanele lui.

Ați auzit, fraților, că cei ce nu se împărtășesc des, ci se depărtează de Sfintele Taine, câte rele pătimesc?

Ați auzit că se îndrăcesc și se schimbă în chip de dobitoace necuvântătoare, așa cum în vechime împăratul Nabucodonosor a fost prefăcut în bou. Si cu dreptate pătimesc așa deoarece putând să devină din oameni, dumnezei prin har, cu deasa împărtășire dumnezeiască, ei nu voiesc, ci se îndepărtează de Dumnezeiasca împărtășire, pierzând și forma omenească pe care o au și se preschimbă în animale necuvântătoare și se predau în stăpânirea diavolului, precum zice Psalmistul: "Iată că cei ce se depărtează de Tine, vor peri" (ps. 72,27). Adică: O, Doamne, iată că pier desăvârșit, cei ce se depărtează de Harul Tău! Nu mai spun că dacă va veni fără de veste moartea peste cei ce amână împărtășirea și-i va găsi nepregătiți, fără Sfânta Cuminecătură, ce au să facă, ticăloșii? Cum vor putea trece liberi pe la drăceștile vâmi ale văzduhului? Ce frică și ce cutremur va trăi sufletul lor? Pe câtă vreme, cu deasa împărtășire puteau să fie slobozi de toate acestea, precum mai înainte a zis dumnezeiescul Hrisostom. Milostiv fii, Dumnezeule!

Deci, fraților, dacă împărtășirea rară ne produce atât de mari și nespuse nenorociri, iară deasa împărtășire ne dăruiește atât de înalte, de mari, atâtea bunătăți cerești și mai presus de fire, atât în viața pământească, precum și în cea viitoare, de ce întârziem așa de mult ca să ne împărtășim? De ce nu ne gătim cu cuvenita pregătire să ne împărtășim cu Dumnezeieștile Taine, dacă nu putem în fiecare zi, măcar în fiecare sâmbătă și duminică și în fiecare sărbătoare? Ar trebui cu mare bucurie să alergăm adesea la Sfânta Masă și să ne împărtășim cu Preadulcele nostru Iisus Hristos, Care este viața noastră, suflarea, existența și toată nădejdea și mântuirea noastră? Ca să fim de-a-pururi uniți și nedespărțiți de El și în viața aceasta și în cealaltă. Pe când nouă ne place și avem mare bucurie dacă întârziem și ne depărtăm de El. Dacă cineva ne-ar opri și numai o zi de la masa cu bucatele cele trupești, ne întristăm, ne turburăm și ni se pare că est un mare rău; iar dacă ne lipsim cu totul de cereasca masă a Dumnezeieștilor Taine, o zi, și două și luni întregi, nu o socotim lucru rău. O, ce nesocotință au creștinii de acum întru cele trupești și cele duhovnicești! Devreme ce pe acelea le îmbrățișează cu toată dragostea, iar pe acestea nici nu le doresc. Mulți creștini iubitori de Dumnezeu cheltuiesc mulți bani, rabdă multe osteneli, se primejdiesc mult pe mare și pe uscat, numai să meargă la Ierusalim ca să se închine la mormântul cel de viață dătător al Domnului și la celelalte sfinte Locuri și ca să aibă mândria să se numească închinători ai acestor sfinte locuri. Mulți auzind că în cutare loc depărtat se află sfintele moaște ale unui sfânt, aleargă cu multă râvnă să li se închine, ca să ia har și sfințenie.

Dar ca să se împărtășească cu Preacuratele Taine și să se învrednicească să se bucure nu numai de mormântul cel de viață făcător, nu numai de sfintele Locuri și de moaștele sfinților, ci de împăratul tuturor și de Sfântul Sfinților, au puțină dorință sau nici nu-i interesează. Ca să se ducă la Locurile Sfinte cheltuiesc bani, străbat drumuri lungi și rabdă multe primejdii. Pe când, ca să se împărtășească, nu trebuie nici bani să cheltuiască, nici departe să umble, nici să se expună la primejdii. Ajunge numai să facă o spovedanie cu inimă înfrântă, cu împlinirea canonului și pregătire, și îndată pot să se bucure și să devină un trup și un sânge cu Hristos. Si cu toate aceste înlesniri, iarăși toți se lenevesc să o facă, toți se lipsesc dintr' odată. O, fraților, dacă am vedea măcar odată cu ochii gânditori ai sufletului, de cât e înalte și de mari bunătăți ne lipsim neîmpărtășindu-ne des, atunci cu adevărat ne-am strădui din toate puterile să ne pregătim și să ne împărtășim, dacă se poate, în fiecare zi.

Deci, dacă până acum am fost atât de neglijenți față de Sfânta împărtășanie, de acum încolo, vă rog din adâncul dragostei frățești, să ne trezim din somnul cel greu al lenevirii și să ne sânguim cu râvnă. Si dacă cineva din cei ce au duhovniceasca putere ar vrea să ne împiedece de la acest lucru plăcut lui Dumnezeu, noi să nu ne răcim îndată căldura râvnei noastre și să nu ne turburăm. NU, ci căzând să sărutăm ca și desfrânata aceea picioarele lui și să stăruim bătând la ușă și cerând îngăduință. Si cu adevărat, nu cred să se găsească vreodată un așa de împietrit la inimă, care văzând râvna cea fierbinte, pe care o avem față de Sfânta împărtășanie, să ne oprească. Ci sunt încredințat că oricât de împietrit ar fi, oricât s-ar teme de reaua obișnuință care l-a stăpânit, își va pleca inima să ne îngăduie să facem ceea ce dorim. (*Sfântul Nicodim Aghioritul, Neofit Kavsoalivitul - DEASA ÎMPARTASIRE CU PREACURATELE LUI HRISTOS TAINÉ*)

Pe urmele Mântuitorului

În luna Noiembrie, cu binecuvântarea Preasfințitului Siluan, un grup de pelerini din parohia noastră vor merge la locurile sfinte din Ierusalim, Betleem, Nazaret, Cana Galileii, Muntele Tabor, Râul Iordan, Marea Galileii, Capernaum, Ierihon, Hoseva, Cesareea Palestinei.

Plecarea va fi de la aeroportul Roma Fiumicino, pe data de 08.11.2013, ora 07.00, iar întoarcerea va fi pe data de 14.11.2013 cu aterizare la Roma Fiumicino la 20.30. Anunțăm că mai sunt locuri disponibile pentru acest grup de pelerini. Înscrierea se va face prezentând o fotocopie pașaport (iar dacă nu e făcut se poate prezenta până în septembrie) și achitând 50% din valoarea pelerinajului.

CAMPANIA DE STRÂNGERE DE FONDURI "CITITORIM ÎMPREună BISERICĂ PENTRU PAROHIE"

- prin donație direct la Parohie, solicitând chitanță.
- prin virament bancar în contul deschis la Banca Prossima, IBAN:
IT56M0335901600100000017870
- cu filă de cec, specificând la beneficiar "Parrocchia Ortodossa Romena Pescara" înmănat preotului paroh și solicitând chitanță.

LOCUL ȘI PROGRAMUL SLUJBELOR ÎN PAROHIA NOASTRĂ

Locul unde Parohia Ortodoxă Română Pescara "Sfântul și Dreptul Simeon și Sfânta Prorociță Ana" oficiază Sfintele slujbe este în cadrul Bisericii catolice „Gusu Maestro” (la parterul unui bloc). situată în zona Portului Turistic Pescara, Piazza Luigi Rizzo Nr.15.

SE POATE AJUNGE LA BISERICĂ :

- cu mașina pe SS 16 direcție Portul Turistic
- cu autobuzul numărul 10 și coborând în zona Portului Turistic

PROGRAMUL:

- Miercuri de la ora 16.00 –Vecernie, Acatistul zilei și Sfânta Spovedanie.
- Sâmbătă: pomenirea celor adormiți la 9.00 și Spovedanie (în perioada posturilor)
- de la ora 18.30- Vecernia zilei și Spovedanie.
- Duminică și în zilele de sărbătoare cu cruce roșie de la ora 9.00- Utrenie și Sfânta Liturghie

- I și a III Duminică din lună Vecernia zilei începând cu ora 17.00 în strada Clemente de Caesaris (CARMINE), Penne (parohia catolică de la Carmine). De la ora 16.00 programul parohial „Ora de religie” cu copiii din zonă .

- II și a IV Duminică din lună,Vecernia zilei la Torre de Passeri la Biserica Madonna dell' Arco de la 17.00. De la ora 16.00 programul parohial „Ora de religie” cu copiii din zonă.

Programul parohial „Ora de religie” cu copiii, se desfășoară în fiecare Sâmbătă începând cu ora 16.00, în via Giovanni Chiarini 19/A, Montesilvano.

Pr. Alin Iarca - Tel. 329 46 90 311

CONTACT:

E-mail: pr.aliniarca@yahoo.it

Web: www.parohia-pescara.it

ANUNT IMPORTANT

* Începând cu luna Ianuarie 2013, Parohia noastră distribuie în fiecare lună alimente tuturor familiilor aflate în dificultate financiară. Pentru o bună organizare rugăm ca toți cei ce cunosc familii cu dificultăți financiare sau cei ce vor să se înscrie la acest ajutor lunar, să se adreseze Preotului.

* Începând din anul 2013, în cadrul parohiei noastre există programul "La mulți ani de ziua ta!".

Prin acest program, se vrea a se ajunge la unitatea parohiei, făcând ca momentele unice din viața noastră, anume serbarea zilei de naștere, să fie împărtășite și celorlalți.

În acest an fiecare dintre cei ce s-au înscris în acest program sau au săvârșit Sfinte Taine în parohia noastră, au fost sunați de ziua lor de către preotul paroh.

Se vrea ca în anii viitori să se facă o rubrică în revista parohială și pe site-ul parohial, care să amintească nouă tuturor de sărbătorii săptămânii.

Cei ce doresc să se înscrie în acest program, pot trimite un mail sau sms (vezi Contact), în care să specifice numele, prenumele persoanei sau persoanelor, numere de contact, zona de reședință și data nașterii.

Anul 2 N° 21 07.07.2013. Acest număr s-a tipărit în 40 de exemplare și se distribuie gratuit.

**BISERICA ESTE LOCUL UNDE SUNT SALVAȚI
CEI CONȚINĂȚI LA MOARTE.**

**DE CE? PENTRU CĂ PLATA PĂCATULUI ESTE
MOARTEA (ROMANI VI, 23) - SFÂNTUL EFREM
SIRUL**

SLAVĂ LI DUMNEZEU PENTRU TOATE!

